

NEWS

Eén poster, dertien talen, geen vertaalbureau

Hoe één zin aan de balie binnen enkele seconden dertien zinnen wordt, en waarom daarbij geen woord het pand verlaat.

14 juli 2026, Tobias Engl

Het apparaat is nauwelijks groter dan een pocketboek. Het ligt achter de balie van een groepspraktijk in het westen van München, zwart, zonder ventilator, met een rustig groen lampje aan de zijkant. Niemand in de wachtruimte weet dat het daar ligt. Dat is precies de bedoeling.

Vooran zit mevrouw Acar, praktijkmanager, drie schermen in het oog. Op een ervan typt ze een mededeling: De griepvrijheid is binnen, graag melden bij de balie. Eén zin, meer niet. Ze klikt op Verzenden.

Op het grote display in de wachtruimte verschijnt de mededeling. In het Duits. Bij de volgende ronde in het Turks, daarna Oekraïens, Arabisch, Pools, Roemeens. Dertien talen, de een na de ander, netjes gezet, in dezelfde lay-out. Niemand heeft ze besteld, niemand heeft een bureau ingeschakeld. De vertaling is ontstaan in het kastje achter de balie, in de tijd die de zin nodig had om door de gang te reizen.

Vroeger ging dat anders. Een mededeling, een vertaalster, een paar dagen wachten, en aan het eind een pdf die iemand uitprintte en met plakband op de deur plakte. Seconden in plaats van dagen, en daarbij meer talen dan ooit.

Het apparaat heet Keeper. Erin draaien taalmodellen die ScreenWay ter plaatse beheert - het ene vertaalt, het andere verstaat gesproken taal, een derde zet tekst weer om in stem. Gerekend wordt er op een chip die in een smartphone zou passen. Geen oproep naar een clouddienst, geen omweg via een server overzee.

Dat is het deel dat mevrouw Acar belangrijk vindt. In haar praktijk gaat het om diagnoses en namen, om informatie die niemand buiten het pand iets aangaat. Wat de Keeper verwerkt, blijft in huis.

's Middags komt een oudere vrouw naar de balie, wijst naar het scherm en vraagt in het Roemeens naar de prik. Mevrouw Acar verstaat er geen woord van. De mededeling op het display heeft het nodige al gezegd. De vrouw knikt, gaat zitten, wacht.

Dertien talen uit één enkele zin, en geen ervan heeft het pand verlaten. Achter de balie blijft het groene lampje branden, rustig en onopgemerkt